

Henseende, gaar jeg ud fra, at der ikke fra vor Side vil blive fremsat Krav, som er stridende herimod. Jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Indenrigsminister vil drage Omsorg for, at den Prisorhøjelse, det her drejer sig om, udelukkende anvendes til at lette Statskassens Udgifter til Befolkningens Forsyning med Rugbrød og altsaa ikke glider ind i Møllernes og Bagernes Fortjeneste.

Med disse Bemærkninger skal jeg herved tillade mig at anbefale det af Flertallet fremsatte Forslag.

Johan Hansen: I Betænkningen findes der paa første Side den Sætning: „Nævnte Forslag har Udvalgets Mindretal efter Omstændighederne ment at kunne give sin Tilslutning“, og i Hovedsagen har vi ogsaa givet vor Tilslutning til de Ændringer, der er stillede. De nævnte „Omstændigheder“ er blandt andet, at vi ønsker, at Loven snarest maa kunne blive en Kendsgerning, og at man nu her midt i September maa kunne blive klar af en Lov, der skulde have været vedtaget i Midten af August allersenest. Der er dog flere Forhold, der gør, at vi ikke er helt glade for den Form, Lovforslaget efter Udvalgets Forslag har faaet. Allerede § 2 er der ikke saa lidt Betænkelighed ved at gaa med til, idet det Ligningsgrundlag, der fandtes i Folketingets Vedtagelse, er betydelig forringet. Ganske vist er det Kvantum, der fortrinsvis kan ombyttes, forandret fra 18 hkg til 20, men saa er det til Gengæld saaledes, at der først senere kan træffes Bestemmelse om, hvorvidt de paagældende skal have Andel i den overskydende Del, der kan være til Raadighed. I Folketingets Affattelse havde man den Bestemmelse, at de, der havde ydet mere end 2,2 hkg pr. 1 000 Kr.s Jordværdi, havde en vis Ret til at kræve Ombytning. Efter min Opfattelse betyder det her foreliggende Lovforslag en ret god Lov for de stærkt kornproducerende Egne, en ret god Øbolov og en ret god Lov til Dels ogsaa for den vestlige Del af Jylland, men det er en mindre god Lov for de daarligste og magreste Egne af Jylland. Vi er imidlertid gaaet med og har kun stillet enkelte Ændringsforslag, som jeg senere skal komme tilbage til. Til § 7 havde Mindretallet egentlig stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa, at der straks skulde fastsættes en Kvalitetsvægt med hollandsk Vægt som Grundlag. Der har været flere Grunde, hvorfor man fra anden Side ikke kunde slutte sig

hertil, men jeg haaber, at den lille Ventil, der findes i § 7 nu, hvorefter de nærmere Regler skal fastsættes af Indenrigsministeren, maa blive bygget saaledes, at den hollandske Vægt bliver lagt til Grund. Thi Sagen er nemlig den, at naar man bruger den hollandske Vægt, maa nødvendigvis hvert enkelt Parti til et grundigt Eftersyn og Eftervejning af Statslagrenes Indehaver. Jeg har paa et Besøg hjemme paa Tørreriet set, at der er indgaaet adskillige Vognladninger Korn, og mellem disse fandtes der Partier, der var omtrent halvblandede med Hejre. Jeg spurgte saa Tørreriets Indehaver, om han ikke kunde paavise, fra hvilken Mand de var kommet, men det var ham ganske umuligt, Partiet var kommet sammen med forskellige andre Vogne, der var eftervejede, men hvor Sækkene ikke var aabnede. Ved Udstyrningen i Tørringsapparatet viste det sig saa, at der fandtes Sække, hvor der var indtil 50 pCt. Hejre. Jeg havde stillet en Prøve til Side og vilde medtage den, men den var desværre borte, da jeg kom tilbage. Ved et Besøg i Dag i Ernæringsraadet konstaterede jeg imidlertid, at man ogsaa der har modtaget Prøver af Rug, hvor der var indtil 50 pCt. Hejre. Det Parti, jeg havde Lejlighed til at se Prøver paa, vejede ikke mere end ca. 90, og det er klart, at hvis man havde brugt Kvalitetsvægt paa Grundlag af den hollandske Vægt, vilde man øjeblikkelig have været nødt til at sætte et saadant Parti ud. Jeg haaber nu imidlertid, som sagt, at den Mulighed, der findes i § 7, vil blive benyttet af den højtærede Minister til at fastsætte den hollandske Vægt som Grænse, og maaske saa vidt muligt amtsvis, saa har man et Grundlag, hvorefter Statslagerindehaverne kan afvise Korn, fordi Partierne er for fugtige eller for fyldte med Ukrudt.

Til Ændringsforslagets § 13 vil jeg gøre den Bemærkning, at som den nu fremtræder, er den noget bedre, end den var fra Folketingets Haand, idet der nemlig nu er en Mulighed for at fritage dem, der er ufrivillige Overtrædere. Men der er stadig efter min Formening den Skavank ved Paragraffen, at man i Tilfælde, der kommer ind under det bevidste og maaske det svigagtige, kan fritage sig for at levere Korn i Aar. Man skal ikke være ret meget inde i Forholdene i Fjor og i Aar for at vide den Fordel, det var at beholde sit Korn hjemme i Fjor, man behøver ikke at være meget praktisk Landmand eller kendt med de faktiske Forhold for at vide